

OSOBNOSTI VÝCHODOČESKÉ DRUŽINY SVOJSÍKOVA ODDÍLU.

LUBOR ŠUŠLÍK

Lubor Šušlík se narodil v roce 1928 do rodiny bývalého ruského legionáře a důstojníka československé armády. Až do roku 1938 bydlela celá rodina v kasárnách v Uherském Hradišti.

V době květnové mobilizace v roce 1938 vstoupil Lubor Šušlík ve svých necelých deseti letech do místního skautského oddílu a zároveň se stal i členem Sokola. Kromě otcovy vojenské výchovy ho značně ovlivnila i četba legionářské literatury.

V roce 1939 byl otec přeřazen na Zemský úřad do Prahy, kam se přestěhoval s celou svou rodinou. Lubor Šušlík zde pokračoval na vinohradském gymnáziu ve studiu a současně navázal kontakty s dorostem Klubu českých turistů, pod jehož záštitou se sdružovali i skauti.

V únoru 1944 se stal vedoucím jednoho z oddílů KČT, což mu umožnilo rozvíjet skautské aktivity. Oddíl pražská Pětka (později Padesátka), který v té době založil, získal jako celek skautský stříbrný kříž za činnost ve válce, což bylo nejvyšší vyznamenání za zásluhy, které nekončily smrtí.

V březnu 1945 byl Lubor Šušlík přidělen na stavbu vojenských opevnění k jednomu z praporů v rámci Todtovy organizace. Napřed narukoval do Olomouce a následně byl převelen do Hlučína. Jelikož uměl dobře německy, stal z něho brzy tzv. stovkař, tj. tlumočnick pro 100 lidí.

Zmíněný post mu umožnil volnější pohyb po frontové linii a mohl tak získávat a zakreslovat důležité informace o opevnění. Několikrát se také pokusil o útěk, ale vždy neúspěšně. Lubor Šušlík říká, že se při jednom z pokusů setkal s ruskými průzkumníky, kterým poskytl informace o pozicích německých dělostřeleckých krytů. Německé velitelství rozhodlo o evakuaci jeho praporu. Ještě před odchodem z Hlučína nejspíše zachránil bývalé československé kasárny před demolicí, když přeřezal dráty vedoucí k bednám s granáty. V Bystřici u Olomouce měli příslušníci evakuovaného praporu znovu kopat zákopy. Lubor Šušlík byl záhy odeslán do Prahy jako doprovod raněného kamaráda. Na nádraží v Olomouci ho však zatkl gestapo, které u něho našlo kufr plný střeliva a několik granátů. Po výslechu v místní budově gestapa ho druhý den stanný soud odsoudil k trestu smrti. Olomouc však byla v té době bombardována a po jednom náletu vypukl na velitelství gestapa zmatek. Všichni vězňové museli jít kopat zákopy. Luboru Šušlíkovi se ještě před nástupem do práce podařilo „vyreklamovat“ své propuštění a vrátil se do Prahy.

Na konci války bojoval v Pražském povstání a jako jeden z nejmladších se zúčastnil dramatických bojů o Český rozhlas v Praze. Po válce si odsloužil měsíc vojenské služby u Hradní stráže a znovu se vrátil ke skautingu, vedl v Praze 50. skautský oddíl. Na obchodní akademii, kde studoval, se stal předsedou školské samosprávy.

Přišel však Vítězný únor a Lubor Šušlík byl z této funkce okamžitě odvolán. Nový ředitel ho navíc vyloučil ze školy i z veškerého studia na středních školách. Na příměluv jedné z profesorek, členky akčního výboru Junáka, mu však bylo povoleno maturitu dokončit.

Po ní nastoupil do Československých závodů kovodělných a strojírenských, kde jej v březnu 1949 zatkl přímo na pracovišti. Následovalo šest týdnů výslechu „na čtyřce“ v Bartolomějské ulici. Po půl roce věznění byl však pro nedostatek důkazů propuštěn. V říjnu téhož roku nastoupil základní vojenskou službu. Jeho skautský oddíl mezitím přestal fungovat, ale skauti se ještě jistou dobu tajně scházeli. O jejich činnosti se však začala zajímat bezpečnost, která jim činnost definitivně zakázala. Během 50. let byl Lubor Šušlík státní bezpečností několikrát vyslýchán.

Protože nemohl studovat na vysoké škole, vyučil se strojním zámečnickem a jeho dílna ho dokonce zvolila nejlepším pracovníkem v Leteckých závodech Orličan Choceň. Své „novátorské“ metody následně učil například v Avii v Praze. I přes kladné výsledky v zaměstnání mu nebyl povolen profesní postup. Později pracoval v oblasti obchodu, vedl prodejnu domácích potřeb v Přelouči.

V roce 1968 se účastnil obnovy Junáka v Chocni a založil zde skautský oddíl, který velmi úspěšně až do roku 1970 vedl.

V období do listopadu 1989 působil v tzv. Plajnerově oddílu zasahujícím do nejrůznějších míst republiky, jenž nenápadně pokračoval práci i po smrti br. Náčelníka, s cílem rehabilitace a obnovení Junáka. Došlo k několika tajným setkáním na chatě Skurečena v Beskydech. Poslední ve dnech 17.-18.6. 1989 a potom 14.-15.10.1989, kterého se účastnil i náčelník slov. Junáka br. Ivan Janček.

Po listopadu 1989 se zúčastnil velkého setkání skautů v Pražské městské knihovně, kde se setkal s mnohými dalšími známými bratry a sestrami, počínaje br. Jiřím Navrátelem a ses. Mackovou.

V Pardubicích po roce 1989 se významnou měrou podílel na obnovení Junáka v Pardubicích, kde několik let pracoval jako okresní výchovný zpravodaj.

V roce 1991 se stal členem Východočeské družiny Svojsíkova oddílu. Od roku 2003, vede Východočeskou družinu jako rádce.

V roce 2018 byl vyznamenán nejvyšším skautským vyznamenáním „Řádem Stříbrného vlka.“

V současné době ve svém pozeňvaném věku aktivně, zejména ideově, působí při formování skautské mládeže v lesní škole „Stříbrná řeka“ a na roverských akcích. Setkává se s mládeží ve školách, kam je často zván na besedy, které se těší velkému zájmu žáků a studentů.

Velkou část svého života, svého času a energie věnoval výrobě modelového souboru „Československá armáda v předmnichovském období.“ V městském muzeu na náměstí v Náchodě je k vidění expozice více než 1 300 figurek československé armády z období před druhou světovou válkou a 130 koní, které vlastnoručně vymodeloval. Přestože mu za sbírku kupci nabízeli vysoké částky, věnoval ji své vlasti. (Sbírka je sem dočasně přesunuta kvůli rekonstrukci pevnosti Dobrošov u Náchoda,

kde byla doposud.)

z různých podkladů a osobních vzpomínek zpracoval Jirka Wasserbauer – Kim člen Svojsíkova oddílu

Bratr Bill navždy odešel dne 21. září 2021 ve věku 93 let. Všichni členové Svojsíkova oddílu litují jeho odchodu. Velmi si vážili br. Šušlika za jeho obětavou práci nejen pro Východočeskou družinu, ale i pro celý SO.